

C U N S T - P S

Portret Special

Salam Kadhim

Schilderijen op de muur

K u n s t e n a a r s

V e r e n i g i n g

F l e v o l a n d

CUNST - PS

Salam Kadhim is nog niet zo lang lid van de KVF.

Met deze CUNST PS nemen we de gelegenheid om haar aan u voor te stellen.

Niet haar achtergrond, opleiding, leeftijd en dat soort dingen, maar op de manier waarop kunstenaars graag voorgesteld willen worden, namelijk via het werk dat ze maken.

Salam maakt ook werk dat je aan een spijker in de muur kan hangen, maar dat is niet wat we hier centraal stellen.

We laten het werk zien dat ze direct op de muur schildert.

En omdat het meestal binnen is, bij mensen thuis, kun je die werken alleen maar zien als je bij die mensen op bezoek gaat. En nu dus hier.

Salam is een ondernemende kunstenaar. Je zou haar kunnen beschouwen als commercieel kunstenaar, een die heel goed luistert naar haar opdrachtgevers en vervolgens eigenzinnig aan het werk gaat. Ze heeft alleen maar heel tevreden klanten!

Ik wens u veel kijkplezier,
Hein Walter

Schilderijen op de muur

Een kinderkamer, een woon- of een slaapkamer

een bedrijfsruimte, allemaal hebben ze hun eigen karakter en sfeer.

Ofwel, je wilt het een eigen karakter of sfeer meegeven.

De styling van je huis of je bedrijf draagt iets uit,

het vertelt iets over je smaak, over wie je bent als persoon

of over het doel van je bedrijf.

In ieder geval drukt de inrichting een stempel op het gevoel

dat je hebt wanneer je een ruimte betreedt.

Het is belangrijk genoeg om goed over na te denken.

Salam Kadhim

www.skbeeldendekunst.com

www.facebook.com/skbeeldendekunst

Ik ben Salam Kadhim (25) en presenteer mezelf als kunstenares, docent en decoratieschilder. Een jaar geleden ben ik mijn eigen bedrijf gestart genaamd *Salam Kadhim Beeldende Kunst*, van waaruit ik me vooral bezighoud met het aanbieden van muurschilderingen of persoonlijke tekeningen en schilderijen, geheel aangepast naar de wensen van mijn klanten.

Omdat ik sta voor een eigen persoonlijkheid geven aan een ruimte ben ik terughoudend naar het herhalen van bepaalde schilderijen, en vind

ik het vooral belangrijk een eigen 'feel' aan een schildering te geven. Iedere klant is immers anders, en iedere opdracht vraagt weer om een andere aanpak.

Via mijn Facebookpagina trek ik de meeste klanten. Ik vind het leuk om met de wereld te delen wat ik heb gemaakt, niet alleen om reclame voor mezelf te maken maar vooral ook om an-

deren te kunnen inspireren, te kunnen laten zien wat er allemaal mogelijk is in een ruimte. Vaak zijn mijn klanten zelf nog blij verrast bij het zien van het eindresultaat, omdat het een ruimte echt 'af' maakt. Was het eerst nog een neutraal kantoor, heeft het nu de mediterrane sfeer van een Italiaans dorpje waar je een heerlijke espresso drinkt. Je hebt het idee zo de straat in te kunnen lopen, even afdwalend van je werkplek.

Ik vind het heerlijk om te kunnen verdwalen in een schilderij, en vind het dan ook geweldig te merken dat mijn klanten dit ook in een van mijn werken kunnen doen. Waar ik mijn werk natuurlijk door en door ken, zie ik mijn klanten steeds verrast raken door wat ze weer voor nieuws ontdekken. Die verraste gezichten zijn steeds weer een cadeautje voor mij na het afronden van mijn werk.

Soms wordt mij een voorbeeld aangereikt die mijn klant graag identiek op de muur wil heb-

ben. In dat geval bespreek ik uitvoerig met mijn klant waar ze de schildering geplaatst willen hebben, welke kleuren ze er eventueel nog in verwerkt willen hebben en wat het formaat moet zijn. Dan spreken we een werkdag af en kom ik eenvoudigweg schilderen.

In andere gevallen gaat er iets meer voorbereiding in een schildering zitten. Het komt namelijk best vaak voor dat ik zelf invulling mag geven aan het ontwerp, en dit is natuurlijk waar mijn kunstenaarsgeest nog het meest van houdt! Hier

kan ik namelijk veel creativiteit in kwijt, en is het nog weleens een puzzeltje om het geheel er mooi uit te laten komen.

Ik vind het bijzonder om te merken dat veel van mijn klanten mij met het volste vertrouwen de vrije hand geven. Ik zorg er in zulke gevallen voor dat ik mezelf ook uit blijf dagen – het liefst maak ik iets dat ik nog nooit heb gemaakt.

Je zou kunnen denken, is dat niet een groot risico - om iets te maken dat je nog nooit eerder hebt gemaakt?

Natuurlijk neem ik een bepaald risico, maar daarentegen is schilderen iets waarvan ik weet dat ik het kan. Bij alles wat ik in mijn leven doe twijfel ik; maak ik wel de juiste keuze? Doe ik dit wel goed? Maar schilderen is vrijwel het enige vlak waarop ik geen twijfel voel – waar ik mijn intuïtie volg en waar ik vierkant achter iedere kwaststreek sta. Dit is ook de reden dat ik die risico's steeds wil nemen, en het maken van iets nieuws blijf zien als een uitdaging in plaats van iets 'engs'.

Wanneer ik begin te werken zijn mijn klanten dan ook meestal erg verbaasd over mijn werkwijze.

Doe je dit zo uit de losse pols?! - wordt me vrijwel iedere keer gevraagd.

De eerste keer dat een klant mij deze vraag stelde begreep ik de vraag niet helemaal. Ik dacht: Ja, natuurlijk teken en schilder ik uit de losse pols, hoe moet het anders..?

Ik schets eerst met potlood mijn ontwerp op de muur, waarna ik gelijk begin met schilderen. Ik meng mijn kleuren, vanuit rood, geel en blauw,

en zet mijn streken op de muur. Zo heb ik het geleerd, en zo heb ik het altijd gedaan.

Inmiddels ben ik erachter gekomen dat mensen verwachten dat ik met een beamer aan kom zetten, een plaatje op de muur beam om vervolgens alle lijnen over te trekken. Het grappige is, dat ik dit helemaal niet kan. Ik denk hierbij steeds nog terug aan een opdracht die ik kreeg

op de kunstacademie:

Een aantal weken hebben we tekenlessen gekregen, we hebben vele modellen getekend en weten precies hoe we vanuit het kijken over kunnen gaan naar het direct tekenen op papier. De verhoudingen zijn na alle oefeningen bijna perfect en de mensen komen op het papier tot leven. De laatste les krijgen we een huiswerkopdracht; namelijk het werken met een beamer. Vele

kunstenaars passen deze werkwijze toe omdat het voor hen simpelweg tijd scheelt. Zij hebben zeer zeker de kennis en vaardigheden in huis om zelf de schets te maken, maar om tijd te besparen worden de eerste lijnen met behulp van de beamer gezet. Aangezien wij de kennis en vaardigheden ook in huis hadden, werd dit ezelsbruggetje aangereikt - gewoon om het eens uit te proberen.

Praktisch iedereen was gelukkig met zijn eindresultaat, en vond deze werkwijze vele malen sneller werken dan eerst het geheel zelf te moeten schetsen – maar ik was in gevecht met mijn tekening. Eerst moest die stomme beamer gaan werken, ik heb daarbij een ernstige haat-liefde verhouding met techniek, en daarna moest ik de projectie goed op het papier plaatsen. Toen ik dacht alles voor elkaar te hebben en mijn tekening af te hebben, zette ik de beamer uit en zag ik het eindresultaat: een door een scheve projectie vervormde tekening van een man, die er hierdoor totaal ongemakkelijk uitzag.

Sindsdien heb ik de beamer nooit meer gebruikt

voor een tekening of schilderij, en vertrouw ik volledig op mijn hand-oog coördinatie.

Nu, bij het maken van mijn muurschilderingen is dit nog steeds zo – al gebruik ik de beamer

wel voor het schilderen van teksten op de muur. Handlettering is namelijk weer een vak apart – en hier ben ik nog niet zo goed in dat ik mezelf daar honderd procent mee vertrouw. Toch ben ik ook bij teksten nog elke keer in gevecht met de beamer, en ben ik veel minder zeker van mezelf dan wanneer ik ‘uit de losse pols’ schilder. Het is daarom zeker mijn bedoeling ook teksten zelf te kunnen plaatsen, zodat ik die beamer voor eens en voor altijd thuis kan laten.

De verhouding vrije opdrachten en opdrachten waar ik vasthoud aan een vooraf aangereikt voorbeeld wisselen zich steeds weer af, waarbij ik de ene week een kinderkamer beschilder met een winnie-the-pooh en de andere week een 9-meter-brede muur in een bar mag vullen met piratenschepen en een woeste zee. De afwisseling is heerlijk en ik hoop dat dit zo mag blijven – ik blijf me tot nu toe steeds weer ontwikkelen en vernieuwen, en zo af en toe iets bekends is natuurlijk ook wel fijn.

Ik blijf natuurlijk kunstenaars in hart en nieren, en heb de hoop dat ik het enkel-decoratieve steeds meer zal kunnen afwisselen met werk waarin ik mijn kunstenaarschap steeds meer kwijt zal kunnen. Wat zou het geweldig zijn een echt eigen werk met mijn eigen inhoudelijke betekenis te mogen plaatsen op een muur van een bedrijf of instelling. Ik denk dat dat mijn doel is voor de komende jaren. In de tussentijd word ik natuurlijk nog steeds gelukkig wanneer ik al-giechelend een vogelgezinnetje op een muur mag schilderen.

